

STEDGIÐ**FRÁFLYTINGINI**

Fróðskaparsetrið fekk óvanliga nógvar umsóknir til komandi lestrarár. 350 umsóknir í alt. Í 2011 var talið 273.

Flestu **umsóknirnar** eru til lærara, heili 87. Harnæst komu sjúkrarøktarfrøði, 64, námsfrøði, 58, KT-verkfrøði, 39, samfelagið, 31, føroyskt, 23, søga, 23, lívfrøði 12, náttúruvísindi 7.

Í 2011 var burðaravlopið í **Føroyum** 212, sum er tað minsta, ið nakrantíð er skrásett.

eg bíði enn

» Vit vita, at tey ungu lesandi fara hagar, tey fáa bestu útbúgvingina í einum gevandi lestrarumhvørvi

ararnar í stórar eindir í mið-økinum, sigur borgarstjórin og vísir samstundis á, at avgerðin at flyta útbúgvingar frá Vinnuháskúlanum til Klaksvíkar er skelkandi, stuttskygd og púra visjónleys. Skúlarnir skulu savnast í størri deplar í Havn.

– Tað líkist ongum, at lokalpolitikkur skal forða fyri hesum. Hetta er ikki ein meinaleys kapping millum Havnina og hini, men ein spurningur um framtíðina í Føroyum. Løgmaður má viðganga tað nú og vera við at styrkja lestrarumhvørvið her. Tað er einasta loysn, skulu vit yvirhøvur geva okkum nakra vón um at skapa eitt sterkari útbúgvingstað, sum lýkur altjóða krøv, og sum føroyska samfelagið skriggjar eftir, sigur hann.

Eru ov sein

Kanningar, sum Tórshavnar kommuna hevur latið gjørt, vísa, at 70 prosent av føroysku útisetunum, sum havi nomið sær útbúgving uttanlands og venda aftur til Føroya, vilja búseta seg í høvuðsstaðnum. Orsøkirnar eru serliga, at fólkháskúlarnir, barnaansingin og frítíðartilboðini við lokkandi náttarlívi eru har.

Hetta er greitt tekin um, at almennu Føroyar mugu hjúkla um høvuðsstaðin, tá tað ræður um at fáa útisetar heimaftur. Borgarstjórin ávarar um høgu húsaprísirnar, sum fær fleiri at setast aftur.

– Við einum meðalprísi

oman fyri tvær milliónir krónur eru tað fleiri familjur, sum ikki hava ráð at búa ella búsetast í Havnini. Veruleikin er, at verður ov tungt at búa í høvuðsstaðnum hendir tað, at fleiri teirra flyta av landinum. Høvuðsábyrgdin er hjá bankunum, sum stýra figgingini av allari bygging, sølu og endursølu. At steðga fólkaflýtingini er ikki nakað, sum høvuðsstaðurin kann standa fyri sjálvur. Øll skulu vera við, men áhugin er ov lítil, sigur Heðin Mortensen.

Hann vísir á, at Tórshavnar kommuna kann við síni stódd fremja nóg. Men givið er, at kommunan megnar ikki alt, sum landið sleppur sær undan, og nú fer veruliga at sansa at. Høvuðsstaðurin kann ikki ávirka húsaprísirnar.

– Vit áseta ikki rentusatsir og bankaavgjöld ella gera av, hvussu bankarnir og Húsarlánsgrunnurin skulu sleppa at virka. Vit áseta heldur ikki MVG á byggitilfar og arbeiðslønir, mjólkina, barnaklæðini og blæurnar – bara fyri at nevna nakað, sum kostar barnafamiljum dýrt hvønn dag, sigur hann.

Skaðin er longu hendur, og tað verður tungt at venda gongdina. Ein gongd, sum hevur stórar avleiðingar fyri landið. Borgarstjórin í Havn hevur eina seinastu áheitan á Kaj Leo Johannesen, løgmann.

– Eg standi enn og rætti tær hondina. Tú burdi rætt mæra tína, sigur hann.

vil hava betri umstøður til útbúgving og gransking. Lestrumhvørvið skal vera í Havn.

– Vit vita, at tey ungu

lesandi fara hagar, tey fáa bestu útbúgvingina í einum gevandi lestrarumhvørvi, har tey eisini kunnu vinna neyðuga inntøku afturat til

lestrartíðina. Lærararnir og granskararnir fara hagar, teir fáa fakligar avbjóðingar. Bústaðarmøguleikarnir og frítíðartilboðini eru eisini

í størri mun her. Vit mugu varðveita sum flest av okkara ungu sum longst í landinum, og hetta fæst bara við at savna tey lesandi og lær-